

בש"פ 3491/22 - אליהו שני נגד מדינת ישראל, בעצמו

בבית המשפט העליון

בש"פ 3491/22

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: אליהו שני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש: בעצמו
בשם המשיבה: עו"ד שמעון אברג'יל

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת מקום הדיון בתק"ח 54041-11-21 מבית משפט השלום בירושלים לבית משפט השלום בקרית גת, ולאיחוד הדיון בו עם תק"ח 46388-05-21 המתנהל בבית משפט השלום בקרית גת.
2. כעולה מן הבקשה ומעיון בתיק בית המשפט, נגד המבקש הוגשו שני כתבי אישום, המייחסים לו עבירות של אי עטיית מסכה. האחת מיום 9.11.2020 באשדוד, והשנייה מיום 21.3.2021 בירושלים. ביום 29.6.2021 התקיים דיון הקראה בתק"ח 46388-05-21 (שלום קרית גת), במסגרתו כפר המבקש במיוחס לו, והתיק נקבע להוכחות ליום 26.7.2022.
3. בבקשה טוען המבקש כי יש להורות על איחוד הדיון בתיקים הנסובים על אותו העניין, ונסיבותיהם דומות. מנגד,

טוענת המשיבה כי יש לדחות את הבקשה משלא ניתן טעם המצדיק זאת ובשים לב לכוונתו של המבקש לכפור במיוחס לו, דבר שיחייב ניווד עדי התביעה מירושלים לקרית גת.

4. דין הבקשה להידחות.

5. בית משפט זה אינו מוסמך לאחד דיונים בהליכים פליליים ועל כן הבקשה לאיחוד התיקים נדחית.

6. באשר לבקשת המבקש להעברת מקום הדיון, על פי הכלל, כאשר נאשם מבקש את העברת הדיון בהליך נגדו, אך אין הוא מודה בעובדות כתב האישום, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. הטעם לכך נעוץ בצורך בשמיעת ראיות, לרבות הגעת עדי תביעה, בהם גורמי אכיפה, לבית המשפט אליו הועבר הדיון. לפיכך, העברת הדיון במקום בו כופר הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 4344/12 טאובליב נ' מדינת ישראל (8.7.2012); בש"פ 507/18 מילר נ' מדינת ישראל (5.3.2018); בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)). המבקש לא הצביע על נסיבה חריגה המצדיקה את העברת הדיון בעניינו.

ניתנה היום, כ"ג באייר התשפ"ב (24.5.2022).

ש ו פ ט ת